

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ilica-Selska, Ilica 207

Poslovni broj: 12. K-844/2026-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski kazneni sud u Zagrebu po sutkinji tog suda Martini Pamić, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Anamarije Schmidt kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Eldina Fejzića zbog kaznenog djela iz članka 139. stavak 2. Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25. - dalje: KZ/11) povodom optužnice Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu poslovni broj: KO-DO-672/2026, od 16. travnja 2026., nakon održane javne rasprave 12. lipnja 2026. i 3. srpnja 2026. u prisutnosti državnoodvjetničkog savjetnika Ante Brune Puljiza, optuženog Eldina Fejzića osobno uz branitelja po službenoj dužnosti Hrvoja Koršu, odvjetnika u Zagrebu, a u odsutnosti svih 3 srpnja 2026. objavio je i istog dana

p r e s u d i o j e

I./ Na temelju članka 453. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20. – odluka i rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26.; dalje: ZKP)

Optuženi Eldin Fejzić, OIB: 41537144944, sin Vehida i Ermine Fejzić, rođene Zahirović, rođen 26. siječnja 1983. u Brčkom, Bosna i Hercegovina, s prijavljenim prebivalištem u Zagrebu, Ivane Brlić Mažuranić 6, a s neprijavljenim boravištem na adresi u Zagrebu, Livadarski put 28, državljanin Republike Hrvatske, autolimar, pismen, sa završenom SSS, nezaposlen, oženjenog, otac jednog maloljetnog djeteta u dobi od 17 godina, bez čina i odlikovanja, neosuđivan, ne vodi se drugi kazneni postupak,

oslobađa se optužbe

da je:

točno neutvrđenog dana u ožujku 2026. na adresi u Zagrebu, Livadarski put, u blizini kbr. 22, u nakani da ustraši bivšu intimnu partnericu Mateu Trajbar, nakon što ju je tijekom listopada 2025. zatražio da živi kod nje, rekavši joj da će se ubiti ako mu ne omogući smještaj, pa kada ga je imenovana nakon proteka tri tjedna od useljenja zatražila da se iseli, nastavio se povremeno pojavljivati u blizini njezine kuće, pa je u grmlju ostavio lutku ljudskog lika s omčom oko vrata i porukom "Pozdrav dobro sam

kako vidim da...", a koju je Matea Trajbar pronašla 11. ožujka 2026., oko 17,00 sati na naprijed navedenoj adresi, a koja radnja i cjelokupno ponašanje su kod Matee Trajbar izazvale strah za vlastiti život i sigurnost,

dakle, drugome ozbiljno prijetio da će ga usmrtniti, a kazneno djelo je učinjeno prema bliskoj osobi,

pa da je time počinio kazneno djelo protiv osobne slobode – prijetnje – opisano po članku 139. stavku 2. i 3. KZ/11, a kažnjivo po članku 139. stavku 3. KZ/11.

II./ Na temelju članka 149. stavak 1. ZKP-a troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. do 5. ZKP-a te nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada izabranog branitelja, padaju na teret proračunskih sredstava.

Obrazloženje

1. Uvodno citiranom optužnicom Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu optužilo je optuženog Eldina Fejzića za počinjenje kaznenog djela protiv osobne slobode, prijetnje iz članka 139. stavka 3. KZ/11, na način kako je to opisano u izreci presude, na štetu Mateje Trajbar. Oštećena Matea Trajbar u postupku nije postavila imovinskopравни zahtjev.

2. Pozvan da se očituje o osnovanosti optužnice optuženi Eldin Fejzić je porekao počinjenje kaznenog djela prijetnje koje mu je stavljeno na teret optužnicom, očitujući se o osnovanosti optužnice da se ne smatra krivim.

3. Na početku dokaznog postupka ispitan je optuženi Mario Perović, a tijekom dokaznog postupka sud je pročitao i razgledao dokaze i to izvješće o pruženoj intervenciji povodom dojave o nasilju u obitelji IV. policijske postaje Zagreb Policijske uprave zagrebačke od 11. ožujka 2026. (list 8 – 9 spisa), zapisnik o podnošenju kaznene prijave pred IV. policijskom postajom PU zagrebačkom od 9. ožujka 2026. u dijelu o tome tko je, kada i pred kojim tijelom podnio kaznenu prijavu (list 15 spisa), fotodokumentaciju (list 21 - 23 spisa) te dokumentaciju sa listova 141 spisa i prilozi. Na raspravu održanoj 12. lipnja 2026. ispitana je u svojstvu svjedoka Matea Trajbar, a na raspravi 3. srpnja 2026. Irena Kolovrat. Na kraju dokaznog postupka pročitana je izvadak iz kaznene evidencije za optuženog Maria Perovića sa lista 31 spisa.

4. U svojoj obrani danoj na početku dokaznog postupka optuženi Eldin Fejzić naveo je kako je odrastao na selu, da se njegovi roditelji bave poljoprivredom i da su mu u životu najbitniji čast i poštenje. Oštećenu da poznaje 3 do 4 godine i u tom periodu joj nikada nije rekao niti jednu ružnu riječ, već joj je pomagao kako njoj tako i njezinom djetetu jer je ona samohrana majka i čak ju je vozio gdje je trebalo jer ista nije posjedovala osobno vozilo. U tim druženjima rodila se ljubavna veza među njima i ono što mu se stavlja na teret da je tražio smještaj kod oštećene nije istina već da ga je ona molila da žive zajedno, na što joj je rekao da sačeka jer je tada živio sa jednom djevojkom, a ona mu je doslovno rekla sada ili nikada. Naveo je i kako je iz njezine kuće izašao četiri dana prije Božića 2025., a za vrijeme dok je živio kod oštećene brinuo se o kućanstvu i kuhao. Za vrijeme dok su živjeli zajedno oštećena mu je pokazala medicinsku dokumentaciju iz PB Vrapče u kojoj je bilo navedeno da ima dijagnozu, ali se ne sjeća koju, ali ista se manifestira na način da ste jedan dan jedno drugi dan drugo, nešto u

smislu podvojene ličnosti, ona je uvijek imala zatvorene prozore. Kako je njegova tadašnja djevojka dolazila na vrata njezine kuće tražeći da razgovara sa njim, oštećena to nije dozvoljavala i tjerala ju je, a kako je znala da optuženi ima dva psa zaprijetila mu je da će ih zaklati. Za vrijeme dok je živio kod oštećene primijetio je da je ista konzumirala marihuanu i speed na što sam joj je prigovorio jer je droga bila često dostupna njenoj maloljetnoj kćeri, a kako je ista često pušila marihuanu tako je dim često utjecao na njenu kćer. Ono što je kod njega prevagnulo da ode je bilo kada je čuo da se bavi prostitucijom jer ista ima oglašene oglasnike za masažu, a ustvari se bavi prostitucijom. Tada je pobjegao glavom bez obzira, a oštećena mu nije dozvolila da uzme svoje dokumente ni odjeću, a nakon što je otišao došla je na vrata kuće njegove djevojke Irene Kolovrat sa jointom u ruci i tražila ga da se vrati kod nje prijeteci da će si nešto učiniti. Nakon toga otišao je kod nje i kada joj je rekao da je gotovo ona se počela bacati i valjati po travi i prijetila mu je da ne zna tko je ona i da će ga zgaziti kao puža. Tada je počela i pisati gnjusne poruke njegovoj tadašnjoj djevojci Ireni da je lezbijka i kurva. Isto tako obzirom da oštećena radi po noći, a kako žive u blizini, oko 3,00 sata ujutro znala bi pojačati muziku tako glasno da bi ju čuli i to je trajalo oko 5 minuta. Smatra kako je isključivi motiv njezine prijave isključivo ljubomora, a kako se Matea druži sa ženom njegova brata, brat je imao iste probleme sa svojom ženom kao i optuženi sa Mateom. Naveo je i kako ga je ista htjela prevariti da ostane trudna govoreći da pije pilule. Što se tiče lutke, nakon što je vidio slike naveo je da ona izgleda zastrašujuće, ali je ta lutka služila isključivo za dresuru njegovih pasa i Matea je to znala jer je u najmanje pet navrata bila prisutna kada je uz pomoć lutke trenirao pse. Ona je iskoristila činjenicu da je ta lutka u ljudskom obliku. Kako je lutka visila na drvu odlučio ju je spustiti na način da je odsjekao konopac i tada su ju psi razvlačili po livadi, a on ju je bacio da se ona više ne vidi. Što se tiče poruke koja je napisana naveo je kako je to bila pošalica jer u blizini žive skvoteri iz Italije, a kako priča talijanski jezik tada su se na tu temu šalili i bilo je još teksta na toj kutiji ali je zbog razvlačenja psa taj tekst otpao. Negira da bi kako lutka tako i poruka bili upućeni Mateji i na bilo koji način bili povezani sa njom. Odgovarajući na pitanja naveo je kako se nikada nije psihijatrijski liječio. Za vrijeme dok se družio sa oštećenom zajedno su konzumirali marihuanu i to dok su živjeli zajedno svaki dan, a kada nisu živjeli zajedno to je bilo otprilike svakih deset dana i to mu je ona poslala poruku. Konzumirali su ju na stepeništu. Ima dva psa koje trenira tri puta dnevno. Optuženi je naveo i da kada je oštećena prijavila kršenje mjera da je on bio kod kuće i da je prijatelju svoje zaručnice po imenu Tomo dao pse da ih prošetaju, a očito je Matea pratila i prepoznala pse te je u 2,00 ujutro izašla kako bi se njemu obratila, a kako je to njemu prenio taj prijatelj. Pita se kako netko u 2,00 sata u noći dolazi u susret osobi za koju navodi da se boji, a isto tako njemu nije bilo jasno kada je po njega došla policija da bi kršio mjere opreza kada tamo nije ni bio.

5. Nije sporno da se se optuženi i oštećena poznaju, da žive u neposrednoj blizini jedno drugoga u Zagrebu, na adresi Livadarski put te da su bili intimni partneri, a što sve proizlazi iz njihovih iskaza. Nije sporno niti da je optuženi živio kod oštećene sve do prosinca 2025., o čemu su oboje suglasni.

6. Sporno je bilo da li je pronađenu lutku i poruku ostavio optuženi u nakani da ustraši Mateju Trajbar.

7. Na temelju analize svih izvedenih dokaza u postupku i povezujući iste jedne s drugima te s iskazom optuženog Eldina Fejzića ovaj sud smatra da nije nedvojbeno utvrđeno da bi upravo on u inkriminirano vrijeme u grmlju ostavio lutku ljudskog lika s

omčom oko vrata i porukom "Pozdrav dobro sam kako vidim da...", a koju je Matea Trajbar pronašla 11. ožujka 2026., oko 17,00 sati na naprijed navedenoj adresi, a koja radnja i cjelokupno ponašanje da bi kod Matee Trajbar izazvale strah za vlastiti život i sigurnost, pa je optuženog oslobodio od optužbe.

8. Uzimajući u obzir iskaz optuženog sa iskazom svih ispitanih svjedoka i iskazom oštećene ovaj sud smatra da nije dokazano da bi optuženi, kao što mu se stavlja na teret, ostavljajući lutku ljudskog oblika s omčom oko vrata i porukom ozbiljno zaprijetio oštećenoj. Naime, nije sporno da su oštećena i optuženi susjedi u Zagrebu, na adresi Livadarski put, gdje optuženi živi sa djevojkom Irenom Kolovrat, dok oštećena živi sa svojom maloljetnom kćerkom. Nije sporno niti bilo da je oštećena 11. ožujka 2026. pronašla lutku ljudskog oblika sa omčom oko vrata uz koju se nalazio papirnati karton sa porukom, što nedvojbeno proizlazi iz pregledane fotodokumentacije te izvješća o dojavi. Glede odluke o odlučnim činjenicama sud je imao na raspolaganju samo iskaze ispitanih svjedoka i obranu optuženog, s time da valja naglasiti kako se radi o suprostavljenim iskazima i to oštećene Mateje Trajbar i optuženog Eldina Fejića i njegove djevojke Irene Kolovrat, koji su evidentno prema stavu suda u narušenim kako međususjedskim tako i međuljudskim odnosima nakon ljubavne epizode između optuženog i oštećene. Iz iskaza oštećene Mateje Trajbar nikako ne proizlazi da bi navedena lutka bila usmjerena ka njoj odnosno da bi ista predstavljala bilo kakvu vrstu prijetnje prema njoj, a najmanje prijetnju smrću. To stoga što je oštećena Matea Trajbar u svom iskazu navela da nikada ranije nije vidjela tu krpenu lutku i ne zna za što ona služi, no s druge strane pretpostavlja da je neslana šala i da predstavlja to što je ona ostavila optuženog i da joj je on time htio pokazati da mu je na neki način stavila omču oko vrata. Navela je kako je omču našla negdje pored pruge, negdje na pola puta između kuća gdje žive optuženi i ona, kao i da je pored bila kutija na kojoj su bila zalijepljena slova i pisalo je nešto u smislu vidim da si dobro, a dio je bio odlijepljen. O samoj poruci i krpenoj lutki navela je da ta krpna lutka i poruka, ukoliko su bili sačinjeni od Irene Kolovrat su bili usmjereni ka njoj jer da joj je ona prijetila da će joj zapaliti auto, dok je navela da ukoliko je to napravljeno od strane optuženog da nije bilo upućeno njoj, kao da se istoga ne boji. Navela je i kako je navedeni pronalazak prijavila policiji jer je mislila da se radi o lešu. O mjestu gdje je pronašla lutku navela kako se tamo šecu i drugi ljudi ne samo optuženi i ona. Također je navela i kako je vidjela kako optuženi trenira pse i to na način da je na drvu imao zavezan štrik, isti koji je bio na krpenoj lutki, ali nikada nije vidjela nešto kao krpenu lutku. Uzimajući u obzir navedeno, kao i naprijed opisano, po ocjeni ovog suda upitna je činjenica da bi krpna lutka bila prvo izrađena, a potom i ostavljena kako bi ustrašila baš određenu osobu, a to je oštećena. Tim više što ni poruka koja je ostavljena na kartonu ne sadrži prijetnju, pa sud ne može nedvojbeno utvrditi niti uzeti dokazanima tvrdnje tužitelja. S obzirom na nedostatak bilo kojeg drugog dokaza koji bi nedvojbeno upućivao upravo na opisano, inkriminirano postupanje optuženog, sud je istoga oslobodio optužbe.

8.1. Uzimajući u obzir prethodno navedeno, da optuženi negira da bi lutku napravio s cijem da ustraši oštećenu, da navedena poruka ne sadrži nikakav oblik prijetnje i to ne samo ozbiljnu već niti onu kojom se nekog želi ustrašiti zlom, da sama oštećena navodi kako pronađenu lutku nije smatrala usmjerenom ka njoj, već kao neslanu šalu i to potpuno drugačije protumačenu od strane tužitelja. Naime, oštećena je smatrala da je to neslana šala i da lutka predstavlja optuženog kojem je ona stavila omču oko vrata kada ga je ostavila, što svakako nije prijetnja usmjerena ka njoj, a pogotovo ne smrću. Tim više što lutka nije ostavljena u neposrednoj blizini kuće oštećene već negdje na

pola puta njezine kuće i kuće optuženog, na mjestu vidljivom i drugim prolaznicima, kao i na mjestu gdje prolaze i drugi ljudi, stoga po ocjeni ovog suda nije dokazano da bi optuženi Eldin Fejzić ostavio lutku kako bi ustrašio oštećenu Mateju Trajbar. Prema članku 455. stavak 1. ZKP-a presudu kojom se optuženi proglašava krivim sud će izreći samo ako nedvojbeno utvrdi da je optuženi počinio kazneno djelo za koje je optužen. Taj najviši dokazni standard označava potrebu da optuženikova krivnja mora biti pouzdana, sigurna i da ne smije ostavljati nikakvu dvojbu, čak ni tračak sumnje koji dovodi u pitanje osudu. Takav najviši dokazni standard je sasvim razumljiv jer osuda u kaznenom postupku ima za posljedicu i ograničenje ustavnih prava neke osobe, a i obveze koje mogu slijediti. Zato za osudu moraju biti izvedeni dokazi koji jasno, nedvojbeno, upućuju na jedini mogući zaključak (izvan svake razumne sumnje) da je optuženi počinio kazneno djelo za koje je optužen. Kako u konkretnom slučaju, po ocjeni ovog suda, nije na nedvojben način dokazano da bi optuženi Eldin Fejzić postupao na način kako ga se tereti, ovaj sud ga je na temelju članka 453. točka 3. ZKP-a oslobodio od optužbe.

9. Obrana optuženog Eldina Fejzića ne može se isključiti u cijelosti, osobito u dijelu u kojem je iskazivo da je lutku koristio za dresiranje svojih pasa, obzirom na to da je i sama oštećena navela da je vidjela omču oko lutke i da je takvu omču koristio upravo optuženi za dresuru svojih pasa. Iskaz oštećene Mateje Trajbar danog na raspravi sud je cijenio kao istinit i vjerodostojan, obzirom na to da je oštećena iskazivala o neposrednim saznanjima koja ima, dok se mora naglasiti da je oštećena u pogledu bitnih dijelova ključnih za utvrđivanje bitnih činjenica iskazivala na temelju pretpostavki i vlastitog mišljenja. Iskaz svjedokinje Irene Kolovrat sud nije posebno cijenio u pogledu odlučnih činjenica jer ista nema nikakva saznanja o počinjenju kaznenog djela koje se stavlja na teret optuženom, pa stoga njezin iskaz nije ni bitan za utvrđivanje svih činjenica. U potpunosti je prihvaćena i materijalna dokumentacija pročitana tijekom dokaznog postupka obzirom ista bilo čime nije dovedena u pitanje.

10. S obzirom da je optuženi Eldin Fejzić oslobođen od optužbe, na temelju članka 149. stavka 1. ZKP-a određeno je da troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. do 5. ZKP-a te nužni izdaci optuženog te nužni izdaci i nagrada branitelja optuženog padaju na teret proračunskih sredstava.

U Zagrebu 3. srpnja 2026.

Sutkinja
Martina Pamić

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude ovlaštene osobe mogu podnijeti žalbu u roku 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi pisanim putem u dovoljnom broju

istovjetnih primjeraka za sud i protivnu stranku, zbog podnošenja odgovora na žalbu. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje Županijski sud kao sud drugog stupnja.

DNA:

1. Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, KO-DO-672/2026
2. Optuženi Eldin Fejzić
3. Branitelj, odvjetnik Hrvoje Korša
4. Oštećena Matea Trajbar

Broj zapisa: **9-3088a-a82fd**

Kontrolni broj: **0e938-2e9fb-b47f1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski kazneni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.